

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เปิดความจริงจากการปฏิบัติของเรา

ใต้ถุนกุฏินี้มันจะเป็นเรื่องใหญ่มากนะ ใต้ถุนกุฏิเรา ฟังว่าคนนั้นก็สร้างกุฏิ คนนี้สร้างกุฏิ ยุงเข้ามา ใต้ถุนกุฏิเราเลยจะกลายเป็นกุฏิใหญ่หลังหนึ่งขึ้นมาอีก เราก็อัน ลำบากแล้ว ไม่เคยคิด การขึ้นการลงกุฏิหลังนี้ตั้งแต่ ๒๕๐๖ เริ่มขึ้นอยู่กุฏิหลังนี้ ก็มาปรากฏในปีขึ้นลำบากแล้ว ต้องเปลี่ยนมาเข้าใต้ถุน แต่ก่อนไม่เคยคิด คือกำลังวังชา ไม่มีปัญหาอะไร เดียวนี้มีปัญหาหมด นี่ก็จะสร้างใต้ถุนอยู่ มาเข้าออก ไม่ขึ้นแหละ หมดกำลังแล้ว กุฏิหลังนี้เราขึ้นอยู่ ๒๕๐๖ อยู่มา ๔๕ ปี ปีนี้เคลื่อนไหวอะไรมีลักษณะ โยก ๆ คลอน ๆ จึงจะลงไปอยู่ข้างล่าง ข้างบนก็ทิ้งไว้นั้น

สิ่งของมีอะไรก็ได้ ของเรามันไม่มีอะไรมากแหละ เราไม่เคยสั่งสมอะไร ถ้ามีส่วนมากก็หนังสือ วางไว้ที่ไหนก็วาง เป็นสถานที่อยู่ของบุคคลคนเดียว วางที่ไหนก็วาง เราเป็นพระแก่คนเดียว อยู่那儿เคลื่อนไม่มีกฏระเบียบบนกุฏิเรา บริเวณที่เราอยู่ด้วยกันพระแก่องค์หนึ่ง อะไรวางทิ้งเคลื่อนอยู่อย่างนั้นไม่สนใจ ถ้าออกจากนี้ไปมีทันที่นะ ถ้าอยู่ในกุฏิเจ้าของแล้วอะไร ๆ ถึงไหนถึงกัน อยู่ด้วยกัน พอออกไปมันจะมีของมัน ละ มันเป็นในจิต ที่กุฏิเจ้าของอยู่อย่างไรได้ทั้งนั้น อยู่อย่างสะดวกสบายหายห่วงทุกสิ่งทุกอย่าง เกิดชาตินี้เรียกว่าตายด้วยความหายห่วง ยังอยู่ที่หายห่วงภายในใจหมด ไม่มีอะไรเหลือเลยในใจ หมด

จึงได้สอนลูกหลานทั้งหลายให้ปฏิบัติชำระจิตใจ เครื่องพะรุงพะรังพิน ๆ ไฟ ๆ หอกแหลมท้าวอยู่ในหัวใจหมด นี่เรื่องของกิเลส พอชำระนี้ออกหมดแล้วโล่งหมดเลย โลกนี้เรียกว่า สุธัญญโต โลก ก็คือโลกนี้ว่างเปล่า ไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องกับใจ ดังที่ พระพุทธเจ้าทรงสอนพระโมฆราช มานพคนที่ ๑๖ จะได้บรรลุธรรมอย่างรวดเร็ว พระองค์ก็ทรงสอนย่อ ๆ เลย

สุธัญญโต โลก อเวกขสสุ โมฆราช สทา สโต
อตตานุทิกฺขญี อุหจจ เหว มจฺจตุตโร สिया
เอว โลก อเวกขนฺต มจฺจราชา น ปสสติ.

ดูก่อนโมฆราช เธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ ฟังสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็นของสูญเปล่าว่างเปล่า ถอนอิตตานุทิกฺขญี ความถือว่าเขาว่าเราซึ่งเป็นก้างขวางคอนั้น ออกเสีย จะฟังข้ามพ้นพญามัจจุราชเสียได้ พญามัจจุราชจะตามไม่ทันผู้พิจารณาโลก โดยอาการอย่างนี้ พระโมฆราชก็บรรลุธรรมปั้งเลย ที่นี้ใครนำธรรมพระพุทธเจ้าสอน พระโมฆราชเข้ามาสู่ตัวก็กลายเป็นพระโมฆราชไปตาม ๆ กันหมด สุธัญญโต โลก

เหมือนกันหมด ในหัวใจดวงนี้ว่าง ไม่มีอะไรมาเปลี่ยนแปลง ก็มีแต่กิเลสเท่านั้น กิเลสนี้เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าเป็นพิษเป็นภัยอยู่กับกิเลสทั้งหมด พอถอนอันนี้ออกไปหมดแล้วว่างหมดเลย ท่านจึงว่า **สុญฺญโต โลกํ** ว่าง ว่างจากกิเลสแล้วก็ว่างจากกองทุกข์ทั้งหลาย ไม่มี สบาย

นี่เราเตือนพี่น้องทั้งหลายไว้ นี่เราจวนจะตายแล้ว แต่ก่อนเราก็ไม่เคยเปิดเผยธรรมะประเภทเหล่านี้มาเป็นลำดับ นี่เปิดเผยเข้ามาเรื่อยๆ เราเกิดมาในชาตินี้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราบอกตรงๆ เลย จะไม่กลับมาเกิดอีกแล้วตลอดอนันตกาล เรียกว่านิพพานเที่ยงจากการบำเพ็ญตัว เรียกว่าเดนตายมาการประพฤติปฏิบัติธรรม พัดกับกิเลสอยู่ ๙ ปี พรรษา ๗ เข้ามาหาพ่อแม่ครูจารย์มั่น ท่านสอนอย่างถึงพริกถึงขิง สมเจตนาที่เรามุ่งไปหาท่าน

พอได้รับโอวาทจากนั้นแล้วก็มาถามตัวเอง เดินไปยังไม่ถึงที่พัก ลงจากศาลาที่ท่านอบรมเรียบริ้อยแล้ว ว่าอย่างไรที่นี้ ท่านเทศนาว่าการวันนี้ถึงใจใหม่ ถึงใจ แล้วเราจะปฏิบัติอย่างไร ต้องเอาตายเข้าว่า ตอรับกันนะ บอกว่าเอาตายเข้าว่า ตั้งแต่นั้นมาก็แบบเดียวกันเลย ปฏิบัตินี้เอาตายเข้าว่าเลย ชัดกันอยู่ ๙ ปี กิเลสเหนียวแน่นมากนะถึง ๙ ปี ตั้งแต่พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ พัดกันลง คว่าลงที่วัดดอยธรรมเจดีย์ เราไม่ลืมกิเลสคว่าลงที่นั่นละวัดดอยธรรมเจดีย์ ลงมาแบบโลกว่างหมด ขึ้นไปโลกมืดทึบ ทึบอยู่ที่ใจ พอลงมาโลกว่างหมดเลย ไม่มีอะไรเหลือในใจ

นี่ละการปฏิบัติธรรม ถ้าเอาจริงเอาจึงเห็นเหตุเห็นผลชัดเจนมาก พุดอย่างนี้ให้ได้ฟังเสียบ้าง มีใครพุดอย่างนี้มีไหม ท่านผู้ที่รู้อย่างนี้ก็มีแต่พุดตามนิสสัยกว้างแคบ หยาบละเอียดต่างกัน วันนี้เราพุดเปิดนิสสัยออกมา เปิดความจริงออกมาจากการปฏิบัติของเรา ว่าธรรมเหล่านี้เราได้มาเรียกว่าความรอดตายมา ๙ ปี เอาเต็มเหนียวกันเลย ๙ ปี ถ้าเป็นนักมวยก็ไม่มีกรให้หน้า ไปคนเดียว คือถ้ามีเพื่อนมีฝูงมันเป็นน้ำไหลบ่ารับผิดชอบ หากเป็นอยู่ในจิตนั้นแหละ รับผิดชอบกันลึกๆ ไปคนเดียวป่าช้าอยู่กับเราเท่านั้นพอ อยากรินก็ริน ไม่อยากรินก็เท่านั้นละ คือป่าช้าอยู่กับเราพอ ความเป็นความตายไม่มีใครรู้อย่างกว่าจิตดวงนี้ซึ่งเป็นนักรู้ รู้ให้มันชัดเจนเสีย นั่นเอาอย่างนั้นซิ

พอพุดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ที่ว่ากิเลสมันมาสกัดตัดต่อทางเราไม่ให้เดิน ลงมาจากภูเขาจะไปบิณฑบาตในหมู่บ้านเขา ก็ไม่ได้ฉันทุกวัน หลายๆ วันจะเป็นจะตายจริงๆ ค่อยลงไปฉันสักทีหนึ่ง ที่นี้ก็กะตวงเรียบริ้อยแล้วว่าวันพรุ่งนี้คงจะไปถึงหมู่บ้านเขา วันพรุ่งนี้ละเป็นวันฉัน ลงไปไปถึงกลางทางไปไม่ถึง เหนื่อย หอบ นั่งจับเจ้าอยู่นั้นแต่จิตมันสว่างามนะ มันจับเจ้าอยู่ตั้งแต่ร่างกายเท่านั้นละ แล้วกิเลสมันก็ขึ้นมาทักทาย กิดขวางทางเดิน ว่าเห็นไหมนี่ท่านอดอาหารเพื่อฆ่ากิเลสให้ตาย แต่กิเลสยังไม่ตายท่าน

กำลังจะตายรู้ไหม ขึ้นเลยนะ ท่านกำลังจะตายเวลานี้รู้ไหม นี่กิเลสขึ้น กิเลสเกิด ขวางทางก้าวเดินของเรา พอทางนี้จบลงไป ทางนี้ก็ขึ้นรับกัน การกินก็กินมาตั้งแต่วัน เกิดไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อุดเพียงเท่านั้นจะตายเหอ เอาตายก็ตาย นั่นมันตัดกันเห็น ไหมล่ะ กินมาตั้งแต่วันเกิดไม่เห็นวิเศษวิโส ก็จริงๆ นี่นะมันก็เป็นอย่างนั้น อุดเพียง เท่านั้นจะตายเหอ เอาตายก็ตาย เท่านั้นละพุ่งเลย นั่นละมันแก้กัน กิเลสเกิด ธรรมะ เกิด แก้กัน

เราไม่ลืมนะ ที่มันขึ้นมาสอนเราปั้งๆ ในนี้เลย เป็นคำพูดเป็นคำๆ ขึ้นมาเลย สอน ท่านกำลังจะตายรู้ไหม มันหักเราให้เราอ่อนเปียก กลัวตายก็หยุดละชิ นี่ท่านอด อาหารเพื่อฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตายท่านกำลังจะตายรู้ไหม ที่นี้ก็ขัดกัน ทันทึเลย การกินกินมาตั้งแต่วันเกิดก็ไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อุดเพียงเท่านั้นจะตายเหอ เอา ตายก็ตาย นั่นมันตัดกัน มันก็ติดฝังตามเดิม กิเลสกับธรรมะเกิดในใจดวงเดียวกัน

เวลากิเลสเกิดกิเลสมีอำนาจเหนือใจ สัมผัสสัมพันธอะไรมีแต่กิเลสออกหน้า ออกตาหมด ผูกมัดรัดรั้งเราจนจะไปไม่ได้ ที่นี้เวลาชำระเข้าๆ ไม่หยุดไม่ถอยกิเลส เหล่านั้นก็ค่อยเบิกออกไปๆ ธรรมะขึ้นๆ ที่นี้อะไรสัมผัสสัมพันธมีแต่ธรรมแก้กิเลส ทั้งนั้น บทเวลาธรรมเกิดสัมผัสสัมพันธกับอะไรก็ตามเป็นวิธีแก้กิเลสทั้งหมด ก่อนหน้านั้นสัมผัสสัมพันธอะไรมีแต่กิเลสพอกพูนหัวใจ สั่งสมกิเลส แต่เวลาธรรมะได้เกิดแล้ว สัมผัสสัมพันธกับอะไรเป็นการแก้กิเลสทั้งมวลๆ สายแล้ว ที่นี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ